

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414202160
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4414202160.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobkyne: J. G. I., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T.T. XXXX/XX, T., zastúpená: HAAR & Partners, s.r.o., so sídlom Hlavná 5931/80, Dunajská streda, IČO: 50 950 690, proti žalovaným v rade: 1. P. G., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M.R. T. XXXX/X, X., 2. M. G., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom M.R. T. XXXX/X, X., obaja zastúpení: Advokátska kancelária Mgr. Jozef Vida, s.r.o., so sídlom Turecká 36, Nové Zámky, IČO: 47 258 250, o určenie priebehu hranice pozemkov, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 07.novembra 2019 č. k. 5C/28/2014-514, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovaným (III.) potvrdzuje.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči žalovaným (IV.) zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1.Súd prvej inštancie rozsudkom určil, že hranica medzi parcelou registra „C“ č. XXX/XX - ostatná plocha o výmere XXX m², nachádzajúcou sa v kat. úz. X., obec X., okres Q. M., vedenou Okresným úradom Q. M., odbor katastrálny na LV č. XXXX, ktorá je vo vlastníctve žalobkyne a parcelami registra „C“ č. XXX/X - orná pôda o výmere XXX m² a registra „C“ č. XXX/X - orná pôda o výmere XX m², nachádzajúcimi sa v kat. úz. X., obec X., okres Q. M., vedenými Okresným úradom Q., odbor katastrálny na LV č. XXX, ktorých spoluvlastníkmi sú žalovaní, každý v podiele 1/2 k celku, a to aj s poukazom na výsledok katastrálnej inšpekcie, ako to vyplýva z Protokolu o kontrole č. 12/2007-AK zo dňa 22.11.2007 má priebeh po bodoch podľa vytyčovacieho náčrtu č. 5C/28/2014 (ZPMZ 2195), ktorý tvorí prílohu č. 1 znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou Ing. Yvetou Strhanovou č. 6/2018 zo dňa 31.07.2018, t.j. po nasledovných bodoch : 1130-38 - lomový bod nebolo možné vytyčiť - označiť na mieste samom, nakoľko sa nachádza pod garážou žalovaných, bod bol prevzatý z mapy SPM - súbor prevzatých meraní a určený bol v geometrickom pláne č. 243-244-171-84 (ZPMZ 1130) - príloha č. 9, zapísanom do evidencie nehnuteľností pod číslom zmeny 151/1988, 2195-100 - lomový bod bol vytyčený - označený na mieste samom farebnou značkou na garáži, bod bol vypočítaný ako priesečník vlastníckej hranice určenej v geometrickom pláne č. 243-244-171-84 (ZPMZ 1130) - príloha č. 9 zapísanom do evidencie nehnuteľností pod číslom zmeny 151/1988 a zameranou garážou na mieste samom pri tomto znaleckom posudku, 1130-50 - lomový bod bol vytyčený - označený na mieste samom dreveným kolíkom, bod bol prevzatý z mapy SPM - súbor prevzatých meraní a určený bol v geometrickom pláne č. 243-244-171-84 (ZPMZ 1130) - príloha č. 9 zapísanom do evidencie nehnuteľností pod číslom zmeny 151/1988, 2195-101 - lomový bod bol vytyčený - označený na mieste samom dreveným kolíkom, bod bol vypočítaný ako priesečník vlastníckej hranice určenej v geometrickom pláne č. 243-244-171-84 (ZPMZ 1130) - príloha č. 9, zapísanom do evidencie nehnuteľností pod číslom zmeny č. 151/1988 a zameraným skutočným oplotením na mieste samom pri tomto znaleckom posudku s tým, že znalecký posudok vypracovaný znalkyňou Ing. Yvetou Strhanovou č. 6/2018 zo dňa 31.7.2018 tvorí neoddeliteľnú súčasť

rozsudku. O trovách konania tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v rade 1 a 2 v rozsahu 100 % a posledným výrokom priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v rade 1 a 2 v rozsahu 100 % štátu.

1.2.Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že parcela registra „C“ č. 465/12 bola vytvorená geometrickým plánom č. 243-244-171-84, a to z častí pôvodných parciel XXX/X,XXX/X z LV č. XXX a číslo XXX/X a XXX/X z LV č. XXX. Pôvodné parcely boli odkúpené od pôvodných vlastníkov a novovytvorená parcela č. XXX/XX bola v roku XXXX zapísaná do LV č. X do vlastníctva vtedajšieho Čs.štátu-MNV X. ako parcela č. XXX/XX s výmerou XXX m². Následne bola v roku 2005 odpredaná kúpnu zmluvou žalobkyni a bola zapísaná do LV č. XXXX. Považoval za preukázané, že parcely číslo XXX/X a číslo XXX/X spolu vo výmere XXX m², evidované na LV číslo XXX nadobudli žalovaní do ich podielového spoluvlastníctva, každý z nich X/X z celku, a to na základe darovacej zmluvy z roku XXXX. Keďže v tomto konaní bola sporná vlastnícka hranica medzi vyššie uvedeným pozemkom patriacim žalobkyni a pozemkami vo vlastníctve žalovaných nariadil znalecké dokazovanie, výsledkom ktorého bol znalecký posudok č. X/XXXXX zo dňa 31.7.2018, v ktorom posudku znalkyňa, Ing. Yveta Strhanová, určila a vytýčila priebeh spornej vlastníckej hranice.

1.3.Z výsledkov znaleckého dokazovania mal za preukázané, že hranica pozemkov vo vlastníctve žalovaných a žalobkyne prebieha na inom mieste, ako bola zameraná pre žalovaných. Na základe znaleckého posudku zistil, že hranica pozemku prebieha pod stavbou, ktorá je vo vlastníctve žalovaných. Vychádzajúc z uvedeného prijal záver, že žalovaní skutočne svojim konaním zasahujú do vlastníckeho práva žalobkyne. Poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26.06.2010 sp. zn. 1Rkc2/2009 dospel k záveru, že žalobkyňa, ktorej vlastnícke právo bolo porušené zo strany žalovaných, má ako vlastník právo domáhať sa na súde svojho vlastníckeho práva a z okruhu určujúcich návrhov na ochranu vlastníckeho práva nemožno v tomto prípade vylúčiť ani návrh na určenie hranice medzi spornými pozemkami, pretože ide o vzájomné vymedzenie predmetu dvoch vlastníckych práv. Pre úplnosť dodal, že žalovaní ako vlastníci pozemkov susediacich s pozemkami žalobkyne takmer počas celého konania, neakceptovali skutočný stav priebehu hranice. Tvrdili, že výstavbu garáže realizujú na svojom vlastnom pozemku a spochybňovali tvrdenie žalobkyne, že hranica pozemkov sa nachádza na inom mieste, nie tam, kde je vybudovaný plot. Zdôraznil, že po vypracovaní znaleckého posudku žalovaní akceptovali znalkyňou zameraný priebeh hranice. Potvrdili tiež existenciu predbežnej dohody so žalobkyňou s tým, že potom, ako bude vo veci rozhodnuté rozsudkom, žalobkyňa prevedie žalovaným tú časť pozemku, ktorá je pod ich garážou a cca 1 meter za garážou a že žalovaní zase prevedú časť pozemku, ktorá patrí im do vlastníctva žalobkyne. Na základe týchto zistení súd prvej inštancie prijal záver, že žaloba podaná žalobkyňou po pripustení zmeny petitu bola podaná dôvodne. Mal za to, že na určení priebehu hranice medzi pozemkami bol naliehavý právny záujem, keď táto hranica, respektíve jej priebeh, bol medzi stranami sporný a táto spornosť spôsobila to, že žalovaní ktorí boli presvedčení o správnosti iného priebehu hranice, z uvedeného dôvodu zasahovali do vlastníckeho práva žalobkyne, a to najmä výstavbou garáže, na časti parcely, ktorá je vo vlastníctve žalobkyne. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia poukázal aj na to, že žalovaní po vypracovaní znaleckého posudku viac tvrdenia žalobkyne ohľadom dôvodnosti podanej žaloby nespochybňovali a s návrhom žalobkyne vo veci samej sa stotožnili. Odmietli však hradiť trovy konania dôvodiac, že už v roku 2016, t.j. ešte predtým, ako bol vypracovaný tento znalecký posudok, žalovaní navrhli žalobkyni mimosúdne vyriešenie sporu, a to v podstate takým spôsobom, akým sa zrejme nakoniec aj dohodnú.

2.Proti rozsudku súdu prvej inštancie, čo do výrokov III. a IV. týkajúcich sa trov konania strán sporu a trov konania štátu, podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní, v ktorom navrhli napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že žalovaným sa priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100% a súčasne štátu sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100%. S vyjadrením súdu, že žalobkyňa je plne úspešná v tomto konaní nesúhlasili a namietali, že toto konštatovanie nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. V tejto súvislosti poukázali na to, že žalobkyňa sa v priebehu konania tvrdila, že žalovaní zasahujú do jej pozemku až do hĺbky 6,5 m ktorá skutočnosť sa vôbec nepreukázala, naopak zo znaleckého posudku vyplýva, že hranice medzi pozemkami žalobkyne a žalovaných sú posunuté na úkor žalobkyne asi 2,5 m. Dodali, že oni pripustili posun max. v rozmedzí 0,5-1,0 m. Vychádzajúc z uvedeného dospeli k záveru, že súd rozhodol nesprávne, keď priznal žalobkyni a štátu nárok na náhradu trov konania voči žalovaným a uviedol, že ak by prijali túto argumentáciu súdu znamenalo by to, že pri akomkoľvek posune hraníc by bol žalobca vždy úspešný bez ohľadu na skutočnosť, že jeho tvrdenie o rozsahu posunu sa v konaní pred súdom vôbec nepreukáže. Dodali, že žalovaní by tak boli nútení do situácie, aby sa dohodli pred podaním žaloby s protistranou z dôvodu, že

v konaní aj keby žalobca nepreukázal ním tvrdený posun hraníc, mal by nárok na náhradu trov konania a všetky trovy by štátu tiež platili žalovaní.

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaných vo vzťahu k výroku III. uviedla, že v danom prípade dohoda o vymedzení priebehu hranice, resp. majetkovoprávne vysporiadanie ohľadom časti nehnuteľnosti, ktoré žalovaní užívali bez právneho dôvodu na jej úkor nebola možná, a preto nemala inú možnosť, ako brániť svoje práva na súde. Keďže nemá právnické vzdelanie, musela požiadať o právnu pomoc a zastupovanie kvalifikovaným advokátom. V tejto súvislosti jej vznikli náklady spočívajúce v jeho odmene, na ktorú má zo zákona nárok. Zdôraznila, že v zmysle ust. § 126 Občianskeho zákonníka mala právo na ochranu proti tým, ktorí do jej vlastníctva zasahujú. Vo vzťahu k výroku IV. napadnutého rozhodnutia uviedla, že v danej veci sa až po vykonaní znaleckého dokazovania žalovaní vyjadrili, že akceptujú znalkyňou zameraný priebeh hranice. Z uvedeného dôvodu ustanovenie súdnej znalkyne na vypracovanie znaleckého posudku, ktorý určil priebeh hranice bol v tomto konaní nevyhnutý aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní uznali priebeh hranice až po jeho určení súdnou znalkyňou, keďže do uvedeného momentu žalobou uplatnený nárok žalobkyne neuznávali. Záverom navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a súčasne priznal žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania strán sporu je vecne správne a odvolanie žalovaných nie je dôvodné. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Vo výroku o povinnosti žalovaných zaplatiť náhradu trov konania štátu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Ako je už vyššie uvedené žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 04.02.2014 domáhala určenia priebehu vlastníckej hranice medzi parcelou registra „C“ č. XXX/XX, ostatná plocha o výmere XXX m², kat. úz. X., obec X., okres Q. M., zapísanej na LV č. XXXX, ktorej parcely je vlastníčkou a parcelami registra „C“ č. XXX/X, orná pôda o výmere XXX m² a č. XXX/X orná pôda o výmere XX m², kat. úz. X., obec X. obe zapísané na LV č. XXX, ktoré sú vo vlastníctve žalovaných. Dôvodila tým, že bolo zistené, že hranice parcely registra „C“ číslo XXX/XX boli posunuté. Žalobkyňa požiadala geodetku Ing. Martu Hesounovú, geodetická kancelária Hurbanovo, Slobody 12 o prešetrovanie danej problematiky a vyhotovenie geometrického plánu. Táto zistila, že hranica medzi parcelou registra „C“ č. XXX/XX a parcelami registra „C“ č. XXX/X a XXX/X nachádzajúcimi sa v kat. úz. K. X. bola nesprávne vytýčená. Žalobkyňa sa snažila spor o priebeh vlastníckej hranice riešiť v správnom konaní, cestou príslušnej správy katastra, avšak neúspešne. Rovnako nedošlo ani k dohode o vymedzení tejto hranice, preto boli strany sporu odkázané na vyriešenie sporu súdnou cestou. Súd prvej inštancie na určenie priebehu hranice pozemkov nariadil znalecké dokazovanie znalkyňou Ing. Yvetou Strhanovou, ktorá v znaleckom posudku č. 6/2018 zo dňa 31.07.2018 určila a vytýčila priebeh spornej vlastníckej hranice. Žalovaní akceptovali zameraný priebeh hranice v zmysle uvedeného znaleckého posudku. Žalobkyňa následne podala návrh na zmenu petitu žaloby tak, aby korešpondoval so zisteniami znalkyne ohľadne konkrétneho priebehu hranice pozemkov, o ktorej zmene rozhodol súd procesným uznesením. Následne súd prvej inštancie žalobe v súlade s navrhnutým žalobným petitom vyhovel.

6. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

7. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradit' trovy konania úspešnej strane nie je možné. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritorneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná.

8. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým súd priznal v konaní úspešnej žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu je vecne správne. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa podala v tejto veci žalobu ešte v roku 2014 avšak ešte pred podaním žaloby sa pokúsila so žalovanými o mimosúdnu dohodu, k čomu nedošlo. Žalovaní napriek výzve a upozorneniu zo strany žalobkyne, že stavbou garáže zasahujú do jej parcely túto skutočnosť nerešpektovali. Aj po podaní žaloby žalovaní tvrdili, že stavbu garáže nerealizovali na pozemku žalobkyne a so žalobou nesúhlasili, žalobu navrhli zamietnuť (č.l. 42 spisu), pričom opakovane namietali svoju pasívnu legitímáciu a existenciu naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe. Až po podaní znaleckého spodku Ing. Strhanovou v písomnom podaní zo dňa 5.11.2018 uznali, že zasahujú do vlastníckeho práva žalobkyne posunutím hranice pozemkov o 2,58 metra. Bránili sa tým, že tvrdenia žalobkyne, že posunuli hranicu o 5,78 metra preukázaná nebola. Žiadali však, aby súd rozhodol rozsudkom, na základe ktorého by príslušné zmeny vyznačil kataster nehnuteľnosti (č.l. 465 spisu). Rovnako žalobkyňa uznala závery znaleckého posudku Ing. Strhanovej a v súlade s ním upravila žalobný petit, pričom súd prvej inštancie zmenu petitu pripustil a vo veci rozhodol tak, že žalobe žalobkyňi v súlade so zmeneným žalobným petitom v plnom rozsahu vyhovel.

9. Za tejto situácie je preto treba vychádzať zo záveru, že žalobkyňa podala žalobu dôvodne a súd jej žalobe v celom rozsahu vyhovel, preto v konaní úspešnej žalobkyňi vznikol podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v celom rozsahu. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že žalovaní odmietali riešiť spor mimosúdnu cestou. Napriek upozorneniu žalobkyne realizovali na jej pozemku stavbu. Inak ako súdnou cestou sa žalobkyňa nemohla domôcť ochrany svojho práva. Ani po začatí konania žalovaní neuznali nárok žalobkyne a to ani čiastočne, dokonca namietali svoju pasívnu legitímáciu a tvrdili, že žalobkyňa nemá ani naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa bol nútená pokračovať v tomto spore a s tým vznikli aj ďalšie trovy konania. Podľa výsledku konania boli žalovaní neúspešní, pretože súd žalobe žalobkyne vyhovel, keď konštatoval, že žalovaní zasahujú do parcely patriacej žalobkyňi a určil nový priebeh hranice. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že po vykonaní znaleckého dokazovania žalobkyňa podala návrh na zmenu žalobného petitu, aby tak dosiahla súlad medzi závermi vykonaného dokazovania a požadovaným žalobným návrhom. Aj keď priebeh hranice nebol v konaní preukázaný v takom stave ako tvrdila žalobkyňa, v žalobnom návrhu a na základe znaleckého posudku bolo konštatované, že žalovaní zasahujú do jej vlastníckeho práva v menšom rozsahu, nie je táto skutočnosť samá o sebe dôvodom na postup podľa § 255 ods. 2 CSP. Z hľadiska úspešnosti v konaní mala žalobkyňa plný úspech, pretože jej žalobe bolo v súlade so žalobným petitom v plnom rozsahu vyhovené. Žiadna časť žaloby, ktorú žalobkyňa podala zamietnutá nebola, preto súd nemohol prijať záver, že úspech žalobkyne bol len čiastočný. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku ako vecne správny potvrdil.

10. Vo vzťahu k výroku, ktorým súd priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči žalovaným odvolací súd po prejedaní veci dospel k záveru, že v tejto časti je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

13. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zahŕňajú v sebe aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces.

14. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany v konaní na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany. Porušením uvedeného práva strany na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa strane konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite, skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

15. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu, tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t. j. musí byť preskúmateľné.

16. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia v dôsledku nedostatku dôvodov alebo jeho nezrozumiteľnosti je vždy dôvodom na zrušenie takéhoto rozhodnutia. Výrok rozhodnutia musí byť dostatočne odôvodnený a dôvody musia byť jasné a presvedčivé. Výrok, ktorý nemá svoj obsah v odôvodnení, nemožno za taký považovať. Nedostatok tohto obsahu sa môže prejavíť v nezrozumiteľnosti a tým aj nepreskúmateľnosti dôvodov, prípadne nedostatku dôvodov, čo nedáva podklad pre výrok. Pritom nie je rozhodujúce, že výrok by bol pri správnom odôvodnení správny. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces a táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania.

17. Z uvedeného vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

18. Trovy konania sú výdavky, ktoré vznikajú subjektom konania pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov počas konania. Plnia dve základné funkcie - preventívnu a sankčnú. Nevyhnutný vznik trov konania takmer v každom súdnom konaní pôsobí preventívne pred zbytočným alebo svojvoľným uplatňovaním alebo bránením práva. Sankčná povinnosť trov sa prejavuje v povinnosti osôb, ktoré zapríčinili, že trovy vznikli, uhradiť účastníkovi trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli. Za trovy konania sa považujú len tie výdavky, ktoré vznikli od momentu začatia konania do jeho skončenia, resp., ktoré vznikli aj pred začatím konania, ale ich vynaloženie bezprostredne súvisí s konaním.

19. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že v konaní boli ustanovení dvaja znalci, ktorí podali znalecké posudky a za znaleckú činnosť vyúčtovali odmenu. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 18. 04. 2018 č.k. 5C/28/2014-319 priznal znalcovi Ing. Jurajovi Ďurišovi, PhD. odmenu vo výške 712,46 eura. Z tejto sumy mu mala účtáreň vyplatiť zo zložených záloh sumu 200,- euro plus 300,- euro a z rozpočtových prostriedkov súdu sumu 112,46 eura. Ďalej z obsahu spisu vyplýva, že znalkyňa Ing. Strhanová vyúčtovala odmenu v sume 942,05 eura a náhradu hotových výdavkov v sume 46,80 eura. Uznesením zo dňa 13.04.2017 č.k. 5C/28/2014-364 súd prvej inštancie uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť na účet súdu zálohu na znalecké dokazovanie vo výške 900,- euro, ktorú žalobkyňa aj zaplatila. Z obsahu spisu však nie je možné zistiť, akú sumu a či vôbec štát z vlastných finančných prostriedkov znalcom Ing. Jurajovi Ďurišovi, PhD. a Ing. Strhanovej ku dňu vyhlásenia rozsudku zaplatil. Nebolo teda ku dňu rozhodovania nad všetky pochybnosti zrejmé, že štátu nejaké trovy konania vznikli. V súdnom spise sa totiž nenachádza žiadny doklad o tom, že znalcovi Ing. Jurajovi Ďurišovi, PhD bola z rozpočtových prostriedkov súdu zaplatená suma 112,46 eura a takýto doklad sa nenachádza ani k znaleckej odmene Ing. Strhanovej.

20. Súd môže náhradu trov konania, ktoré štát skutočne vynaložil štátu priznať iba v prípade, že ku dňu rozhodovania súdu tieto trovy už vznikli (boli znalcom skutočne vyplatené). Keďže v súdnom

spise absentuje doklad o tom, že štát tieto trovy už vynaložil, postup súdu prvej inštancie, ktorý priznal štátu nárok na ich náhradu nebol správny. Navyše súd prvej inštancie nárok štátu na náhradu trov, ktoré štátu mali vzniknúť nijako po právne stránke neodôvodnil. V tejto súvislosti poukázal iba na ust. § 255 CSP, ktorý však upravuje nárok na náhradu trov konania medzi stranami sporu, ktorou štát nie je. V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie bude zaoberať vecou vyššie naznačeným spôsobom a bude sa zaoberať nielen tým, či už štátu nejaké trovy konania, ktoré vynaložil skutočne vznikli, ale aj tým, či je možné a podľa ktorých ustanovení Civilného sporového poriadku štátu náhradu trov konania, ktoré štát skutočne vynaložil mu priznať. Zároveň rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania.

21. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. júla 2018, sp. zn. 4Obo/3/2018 (publikované ako rozhodnutie č. 75 v Zbierka stanovísk 9/2018). V tomto uznesení Najvyšší súd SR konštatoval : „ Štátu patrí náhrada trov, ktoré skutočne vynaložil v súlade s v danom čase platnou procesnou normou, ustanovením § 148 OSP, podľa ktorej mu ex lege vznikol nárok na ich náhradu, a to napriek tomu, že nová procesná úprava CSP analogické ustanovenie neobsahuje. Aplikáciou základného princípu uvedeného v čl. 4 ods. 2 CSP s použitím ustanovenia § 253 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP je možné štátu náhradu trov konania voči neúspešnej strane sporu priznať aj za právnej úpravy Civilného sporového poriadku“.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).